

АКАДЕМІЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ
ІМ. МАРІЇ ҐЖЕГОЖЕВСЬКОЇ У ВАРШАВІ

ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
І ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ НАПН УКРАЇНИ

ПРОФЕСІЙНА І НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ
НАУКОВИЙ ЩОРІЧНИК
nr 2/2017

Варшава 2017

WPROWADZENIE

„Nasze nowe czasopismo «Edukacja Zawodowa i Ustawiczna» jest przykładem nowoczesnego forum wymiany naukowej w wymiarze międzynarodowym”. W zdaniu tym, zaczerpniętym z pierwszego numeru polsko-ukraińskiego rocznika naukowego, prof. Stefan M. Kwiatkowski wyznaczył niejako misję niniejszego czasopisma. Prezydent NAPN Ukrainy Wasil Kremień zaznacza, że „Jako ważny i priorytetowy obszar działalności ludzkiej, edukacja warunkuje wytwarzanie optymalnych modeli rozwoju społeczno-gospodarczego, społecznego i duchowo-kulturowego”, co również świadczy o współczesności i doniosłości tematyki naszego Rocznika.

Zauważyć należy, że w rozwoju nauki współgrają dwie zasadnicze tendencje. Pierwszą z nich jest kumulatywizm, rozumiany jako dążenie do zachowania w szerokim wymiarze tego, co użyteczne, sprawdzone, empiryczne. Drugą tendencją jest postrzeganie indywidualnej działalności naukowo-badawczej jako fragmentu całości, sytuowanie swych badań wewnątrz konstrukcji teoretycznej.

Niniejszy, drugi numer rocznika „Edukacja Zawodowa i Ustawiczna” konstytuuje się w wymiarze strukturalnym i merytorycznym wokół dążenia do poszukiwania jedności nauk w wielości problemów naukowych i empirii egzystencjalizmu.

Część pierwsza, będąca triadą o charakterze filozoficznym, pedagogiczno-psychologicznym i pedagogiki pracy, zachęca do spojrzenia na myślenie jako swoistego rodzaju *creatio*. Owo myślenie w swej logice kierunkuje się ku nowemu odczytaniu patriotyzmu, co jest współcześnie istotnym zagadnieniem edukacji ustawicznej w układzie demokratycznym. Nie mogło więc tutaj zabraknąć spojrzenia pokoleniowego na pracę z uwzględnieniem kształcenia zawodowego i humanizacyjnego.

Część druga to naukowa triada: *globalizacja – rynek pracy – oświata*. Dyskursowi naukowemu poddane zostaje zagadnienie dojrzałego człowieka i dojrzałego społeczeństwa. Jako globalizacyjne wyzwanie ukazana jest modernizacja kształcenia zawodowego na Ukrainie. Perspektywa pedagogiki pracy jest omawiana w obszarze problematyki zatrudnialności. Zaś bezpie-

czeństwo życia usytuowane zostało w obszarze akademickiej mobilności. Konsekwencją „myślenia logicznego” są zagadnienia satysfakcji zawodowej oraz kreowanie pracowników konkurencyjnych.

Trzecia triada posiada wymiar pedeutologiczny kształceniowy i andragogiczny. W jej merytoryce Czytelnik zapozna się z „mądrością” przygotowania nauczycieli w kontekście wyzwań cywilizacyjnych i zawodowych w wielorakich konstelacjach, w tym w ujęciu andragogicznym.

Część czwarta, o charakterze dualistycznym kształcenia zawodowego i ustawicznego, inspiruje do zatrzymania się w naukowej refleksji nad koncepcją zasad projektowania kształcenia przez całe życie, doskonalenia treści szkolenictwa wyższego oraz innych kontekstów w tym obszarze zagadnieniowym.

Część piąta zachęca do zapoznania się z praktyką edukacji zawodowej i ustawicznej. Artykuły tutaj zawarte wpisują się w obszar *praxis* w ujęciu międzynarodowym.

Część szósta to przegląd badań dotyczących edukacji zawodowej i ustawicznej. Badania te są z kręgu międzynarodowego i posiadają swoistego rodzaju imperatywy dla *teorii* i *praxis* w tych obszarach.

Część siódma zachęca do zapoznania się z ważnymi wydarzeniami z kręgu edukacji zawodowej i ustawicznej. „Wydarzenia” to nie tylko konferencje, sympozja czy spotkania naukowe. Są nimi także naukowe publikacje.

Szczególnym wydarzeniem jest każdorazowe Forum Polsko-Ukraińskie. Prof. Nyczkało pisze, że jest ono „współpracą naukowców i źródłem osobistego wzbogacenia duchownego i zawodowego”. Zapowiedź VII Forum jest zachętą do aktywnego w nim uczestnictwa, jak i zapoznania się z jego przebiegiem oraz rezultatami.

Nella Nyczkało

Adam Solak